

Проблемні питання регулювання праці дитячої «домашньої прислуги»

Воробей В.М., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат технічних наук, доцент *Півняк С.С.*

Дитяча домашня праця є широко поширеним і зростаючим глобальним явищем. Діти в якості домашньої прислуги, як правило, невидимі в своїх громадах, працюючи протягом довгих годин з невеликим або без оплати, їхніми правами часто зловживають, і регулярно, позбавляють можливості грати або ходити в школу. Ці діти складають значну частину з більш ніж 200 мільйонів дітей, що працюють в сучасному світі.

Основні причини дитячого домашньої праці численні і багатогранні. Убогість і її фемінізація, соціальне відчуження, відсутність освіти, насильство в сім'ї, та втрати батьків через конфлікти і хвороби.

Є ряд небезпек, які дитину - домашнього працівника можуть вражати швидше всього. Деякі з найбільш поширених ризиків з якими стикаються діти це:

- довгий і виснажливий робочий день;
- використання токсичних чистячих речовин і речовин для боротьби зі шкідниками;
- перевезення важких вантажів;
- обробка небезпечних предметів, таких як ножі, сокири і гарячих каструль;
- недостатнє або неадекватне харчування та проживання;
- принижуюче гідність поводження, у тому числі фізичного і словесного насильства, і сексуального насильства.

Дитяча домашня праця є марною тратою людського таланту і потенціалу, за допомогою конструктивних і стійких рішень кінець цього зловживання може бути досягнутий [1].

За оцінками станом на 12.06.2013 року, близько 10,5 млн. дітей у світі, більшість з яких неповнолітні, трудяться в якості хатніх робітників в небезпечних, а часто й рабських умовах, заявляє МОП.

6,5 млн. з них складають діти віком від 5 до 14 років. Більш, ніж 71 відсоток дітей – домашніх працівників – дівчатка.

Незахищених перед фізичним, психологічним та сексуальним насильством, їх часто ізолюють від їхніх сімей, ховають від людського ока, вони стають напрочуд залежними від своїх роботодавців. В

результаті багато дітей стають жертвами комерційної сексуальної експлуатації.

«Ситуація, в якій перебуває багато дітей-домашніх робітників, є не тільки серйозним порушенням прав дітей, але й залишається перешкодою для досягнення низки національних та міжнародних цілей у сфері розвитку», - заявила директор Міжнародної програми МОП з викорінення дитячої праці (ШПЕК) Констанс Томас (Constance Thomas).

«Для того, щоб попередити та викоринити дитячу працю в домашніх умовах і забезпечити підлітків достойними умовами праці та легальними робочими місцями, необхідні надійні правові рамки», - підкреслила Томас.

В багатьох країнах праця дітей в домашніх роботах не визнається одним із видів дитячої праці через незрозуміле взаємовідношення цих дітей із сім'ями-роботодавцями. Дитина «працює, але не розглядається як працівник, при цьому вона живе в сім'ї, але до неї не відносяться як до члена сім'ї» [2].

Під цим «вакуумом» в плані сімейного та правового захисту ховаються «експлуаторські відносини», які часто передбачають подовжений робочий день, обмеження особистої свободи, а інколи й небезпечні умови праці. Прихований характер такої праці заважає забезпечити відповідний захист дітей-хатніх працівників [3].

Нещодавно у Нью-Йорку десять провідних міжнародні організації закликали міністрів праці в усьому світі в листі, опублікованому, захистити дітей в якості домашньої прислуги, а також ратифікувати Конвенцію МОП в якості домашньої прислуги (Конвенція 189 про гідну працю для домашніх працівників). Конвенція, прийнята в червні 2011 року, допоможе викорінити дитячої домашньої праці і поліпшення якості життя близько 15 мільйонів дітей в якості домашньої прислуги.

«Уряди можуть допомогти мільйонам найуразливіших працюючих дітей у світі до ратифікації Конвенції про домашньої прислуги,» сказав Кейлаш Сатягті, голова Глобального маршу проти дитячої праці, однієї з організацій, що підписали лист. «Дитяча праця в домашніх господарствах прихована рабство. Таким чином, це неприйнятно. Це відповідальність урядів відновити свободу, гідність і дитинство.»

Конвенція домашніх працівників поширюється основні трудові права домашніх працівників, які часто виключені з національних законів про працю. Відповідно до Конвенції, домашні працівники мають право на такі ж права, як і інші працівники, у тому числі щотижневі вихідні, межі до декількох годин роботи, мінімального покриття заробітної плати та компенсації за понаднормову роботу. Конвенція також зобов'язує уряд вжити заходів щодо викорінення дитячої праці в якості домашньої прислуги і для захисту домашньої прислуги, які можуть працювати на законних підставах, встановивши мінімальний вік для роботи по дому у

відповідності з існуючими конвенціями МОП, і забезпечення дітей на роботу, вище цього віку не позбавляє їх утворення.

Список використаних джерел:

1. Domestic Child Labor [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://endchildlabor.org/?page_id=407

2. Domestic Workers [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://wiego.org/informal-economy/occupational-groups/domestic-workers>

Вплив радіації у нашому світі

Юсупова З.У., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат технічних наук, доцент *Півняк С.С.*

Навколишній світ радіоактивний. Зазвичай техногенна радіація дає малий внесок у порівнянні з природними джерелами. Тільки у виняткових випадках вона може загрожувати здоров'ю людини.

«Великий вибух», з якого, як зараз вважають вчені, почалося існування нашого Всесвіту, супроводжувався утворенням радіоактивних елементів і радіоактивним випромінюванням. З того часу радіація постійно наповнює космічний простір. Сонце - потужне джерело світла і тепла, також створює радіоактивне випромінювання. Радіоактивні речовини є і на нашій планеті, причому з самого її народження.

Людина, як і весь навколишній світ, радіоактивна. У їжі, питній воді та повітрі також завжди присутні слідові кількості природних радіоактивних речовин. Оскільки природна радіація - невід'ємна частина нашого повсякденного життя, її називають фонові. За останні півстоліття людина навчилася штучно створювати радіоактивні елементи і використовувати енергію атомного ядра в самих різних цілях. Радіоактивне випромінювання, яке виникає при цьому, стали називати техногенним. За потужністю техногенна радіація може в багатому разі перевершувати природну, але фізична суть у них одна. Тому на навколишні предмети і живі організми природна і техногенна радіація діють однаково.

У деяких місцях люди отримують додаткове опромінення в зв'язку з тим, що живуть на радіоактивно забруднених територіях, наприклад, в зоні чорнобильської аварії або в зоні аварії 1957 року на Південному Уралі. Для більшості таких територій внесок «аварійного» опромінення менше природного фону.

Небезпека виникає, коли доза в сотні і тисячі разів вище природного фону. У повсякденному житті такого не буває. Потужні техногенні джерела мають хороший біологічний захист, тому в нормі їх внесок в опромінення набагато менше природного фону. Отримати високу дозу опромінення можна лише за надзвичайних обставин.

Взагалі, оцінка антропогенного впливу на біосферу стала однією з основних тенденцій у біологічних дослідженнях, починаючи з другої